

1. Hal - le - lu - ja, prijs de He re, lo - ven wil ik le - vens-lang!
 2. Als zijn laat - ste a - dem uit - gaat, wacht het graf de trot - se mens.
 3. Zeer ge - luk - kig is de - ge - ne die het van de Heer ver-wacht.
 4. God schenkt recht aan on - der - druk - ten, voed - sel aan wie hon - ger lijdt.
 5. God heeft lief wie naar zijn wil leeft. Hij be - schermt de vreem - de - ling.
 6. Wie van God niet wil - len we - ten, laat Hij o - ver aan zich - zelf.

3

Heel mijn ziel wil God ver - e - ren, Hij redt van de on - der - gang.
 Waar geen en - kel plan meer op gaat, daar ver - gaat, met hem, zijn wens.
 Uit zijn hand kwam aard' en he - mel en de zee leeft uit zijn kracht.
 Wie de wra - ge drui - ven pluk - ten, wor - den van de dwang be - vrijd.
 Wie al - leen staat en geen mens heeft, ziet Hij als be - scher - me - ling.
 God is ko - ning hoog ge - ze - ten, Si - on looft Hem als van - zelf!

5

Bouw niet op een mens of macht, maar ver-trouw op eeuw' - ge kracht!
 Wie de God van Ja - cob kent, is ge - luk en steun ge-wend.
 Wie die trou-we God ver-trouwt, wordt in eeu-wig-heid ge-bouwd.
 God geeft blin-den het ge-zicht, heeft ge - buk - ten op - ge - richt.
 Hij steunt we - du - we en wees, draagt hen o - ver hoop en vrees.
 God blijft ko-ning, Hij al - leen door de ge - ne - ra - ties heen.